

- σεμνός -ή -όν saggio
 σεμνῶν onorare
 Σέρβιος -ου, ὁ Servio
 Σέρριφος -ου, ἡ Serifo, *isola*
 σήμα, σήματος, τό segno; costellazione
 σημαίνω significare; ordinare
 σημασία -ας, ἡ segnalazione
 ■ σημεῖον -ου, τό segno; insegna
 σήμερον (avv.) oggi
 σηπία -ας, ἡ seppia
 σήπω corrompere, far marcire
 Σηστός -οῦ, ἡ Sesto, *città*
 σθένω essere forte; avere la forza di
 σιαγών, σιαγόνος, ἡ mascella
 ■ σιγῶ tacere
 ■ σιγή -ῆς, ἡ silenzio
 σιγηρός -ά -όν silenzioso
 σίδηρος -ου, ὁ ferro
 Σικανία -ας, ἡ Sicania, *antico nome della Sicilia*
 Σικανός -ή -όν sicano, abitante della Sicania
 ■ Σικελία -ας, ἡ Sicilia
 Σικελικός -ή -όν siciliano
 Σικυών, Σικυῶνος, ὁ Sicione, *città*
 σιμός -ή -όν incavato; (di naso) camuso
 Σίμων, Σίμωνος, ὁ Simone
 Σιμωνίδης -ου, ὁ Simonide
 σίνω devastare; danneggiare
 Σίσυφος -ου, ὁ Sisifo
 σιτέω nutrire; M mangiare
 σίτησις -εως, ἡ nutrimento; vitto gratuito
 σιτία -ων, τά grano; pane; cibo
 σιτιζομαι procacciarsi cibo
 ■ σίτος -ου, ὁ grano; cibo
 σιτοφάγος -ον mangiatore di pane
 σιτοφύλαξ, σιτοφύλακος, ὁ guardiano del grano, *magistrato ateniese*
 σιωπάω tacere
 σιωπή -ῆς, ἡ silenzio
 σκαῖός -ά -όν che sta a sinistra; occidentale; ottuso; αἱ Σκαῖαί (porte) Scee
 σκάλλω scavare; frugare
 Σκάμανδρος -ου, ὁ Scamandro
 σκάπτω scavare
 σκάφος -ους, τό imbarcazione
 ■ σκεδάννυμι disperdere, spargere
 σκέλος -ους, τό gamba
 σκέπη -ης, ἡ riparo
 σκέπτομαι pensare; dubitare
 σκευάζω preparare
 σκεῦος -ους, τό vaso; arnese, strumento; suppellettile
 σκευοφόρα -ων, τά bestie da soma
 σκευοφόρος -ον portabagagli
 σκηνή -ῆς, ἡ tenda
 σκηνόω piantare le tende
 σκήπτρον -ου, τό bastone
 ■ σκιά -ᾶς, ἡ ombra
 σκιάζω far ombra
 σκιερός -ά -όν ombroso, ombreggiato
 σκίμπος, σκίμποδος, ὁ lettino, branda
 ■ σκλήρως -ά -όν duro
 σκόλοψ, σκόλοπος, ὁ palo; palizzata
 ■ σκόπελος -ου, ὁ scoglio
 ■ σκοπέω guardare, esaminare; M contemplare
 σκορπίος -ου, ὁ scorpione
 σκοταῖος -α -ον al buio
 σκοτεινός -ή -όν oscuro
 Σκύθης -ου, ὁ Scita
 σκύλαξ, σκύλακος, ὁ cagnolino
 σκύμνος -ου, ὁ cucciolo
 σκυτοτόμος -ου, ὁ cuoiaio; calzolaio
 σκώπτω sbeffeggiare, schernire
 σμικρός -ά -όν piccolo
 σμικρῶς (avv.) poco; in piccolo
 Σολεύς -έως, ὁ di Soli, *città*
 Σόλων, Σόλωνος, ὁ Solone
 σός, σή, σόν tuo
 ■ Σούνιον -ου, τό Sunio, *promontorio dell'Attica*
 ■ σοφία -ας, ἡ saggezza, sapienza
 ■ σοφιστής -οῦ, ὁ sofista
 ■ Σοφοκλῆς -έους, ὁ Sofocle
 ■ σοφός -ή -όν sapiente, saggio
 σπάνιος -α -ον scarso
 σπάνις -εως, ἡ scarsità
 σπαράσσω *vedi* σπαράττω
 σπαράττω squarciare, dilaniare
 σπαραγάνω avvolgere in fasce
 ■ Σπάρτη -ης, ἡ Sparta
 ■ Σπαρτιάτης -ου, ὁ Spartano
 ■ σπείρω seminare; spargere, diffondere
 σπένδω offrire una libagione; M fare un trattato, stringere un accordo; P essere offerto in libagione
 σπέρμα, σπέρματος, τό seme
 σπεύδω affrettarsi; sforzarsi di
 ■ σπήλαιον -ου, τό antro; grotta, spelonca
 σπινθήρ, σπινθήρος, ὁ scintilla
 σπινθήριον -ου, τό antro; grotta, spelonca
 σπινθήρ, σπινθήρος, ὁ scintilla
 σπλάγγα -ων, τά viscere
 σπόγγος -ου, ὁ spugna
 ■ σπονδή -ῆς, ἡ libagione; αἱ σπονδαί trattato, tregua
 σπορά -ᾶς, ἡ semina; stirpe; concepimento
 σπόρος -ου, ὁ semina
 ■ σπουδάζω adoperarsi, occuparsi
 ■ σπουδαῖος -α -ον serio, degno, valido
 σπουδασμα, σπουδάσματος, τό opera fatta con cura; zelo; ufficio
 σπουδή -ῆς, ἡ impegno, studio; fretta
 σταδιαῖος -α -ον della lunghezza di uno stadio
 σταδιεύς -έως, ὁ corridore, atleta
 ■ στάδιον -ου, τό stadio, *pista per le corse e unità di lunghezza equivalente a 177 metri*
 σταθερός -ά -όν stabile, fermo
 σταλαγμός -οῦ, ὁ stillicidio
 στασιάζω ribellarsi
 ■ στάσις -εως, ἡ ribellione; posizione; partito; guerra civile
 σταφυλή -ῆς, ἡ grappolo
 στέγη -ης, ἡ tetto; stanza
 στέγος -ους, τό tetto; tenda
 στείρα -ας, ἡ parte anteriore della chiglia
 στείρος -α -ον sterile; vergine
 ■ στέλλω inviare
 στέναγμα, στενάγματος, τό lamento
 στεναγμός -οῦ, ὁ lamento
 στενάζω lamentarsi
 στενωπός -ον stretto, angusto
 ■ στέργω amare
 στερεός -ά -όν severo; solido; turgido
 στερισκω privare
 στέρομαι (+ gen.) essere privo, mancare
 Στερόπη -ου, ὁ Sterope, *ciclope*
 στερρῶς (avv.) rigidamente, con forza
 στέφανος -ου, ὁ corona
 στήθος -ους, τό petto
 στιβάς, στιβάδος, ἡ giaciglio
 στιβεύω rintracciare; investigare
 στιγμή -ῆς, ἡ punto
 στίχος -ου, ὁ linea, fila; verso
 στοά -ᾶς, ἡ portico
 στοιχείον -ου, τό elemento
 στολή -ῆς, ἡ veste
 στόλισμα, στολίσματος, τό vestito; arma
 στόλος -ου, ὁ navigazione; esercito; flotta; folla
 ■ στόμα, στόματος, τό bocca
 στόμαχος -ου, ὁ gola; esofago; stomaco
 στοργή -ῆς, ἡ amore
 ■ στρατεύω, στρατεύματος, τό esercito
 στρατεία -ας, ἡ spedizione militare; impresa bellica
 στρατεύω compiere una spedizione; M prestare servizio militare
 στρατηγία -ας, ἡ comando militare
 ■ στρατηγός -οῦ, ὁ stratega, comandante
 ■ στρατιά -ᾶς, ἡ esercito; spedizione
 ■ στρατιώτης -ου, ὁ soldato
 στρατιωτικῶς (avv.) militarmente
 στρατιώτης, στρατιώτης, ὁ soldato
 στρατιωτικῶς (avv.) militarmente
 στρατοπεδεῖα -ας, ἡ accampamento
 στρατοπεδεύω accamparsi
 ■ στρατοπέδον -ου, τό accampamento; esercito
 ■ στρατός -οῦ, ὁ esercito
 στρέφω volgere; girare
 στρουγγύλος -η -ον rotondo
 στρουθίον -ου, τό uccello; passero
 Στρόφιος -ου, ὁ Strofio
 Στρυβίλη -ης, ἡ Stribele
 Στυμφαλίς, Στυμφαλίδος, ἡ Stinfalide
 Στυγός, ἡ Stige
 Στωϊκός -ή -όν stoico
 σὺ, σου tu
 Συβαρίτης -ου sibarita, di Sibari; ὁ Συβαρίτης Sibarita, abitante di Sibari
 συγγενής -ές parente
 συγγηράσκω (+ dat.) invecchiare insieme
 συγγνώμη -ης, ἡ perdono
 συγγράφω descrivere accuratamente; comporre; M scrivere; P essere messo per iscritto
 συγκαθίζω sedere (*far sedere*)
 συγκαλέω convocare; osservare
 συγκαταβαίνω scendere insieme
 σύγκειμαι essere composto

συγκνέω muovere insieme
συγκομίζω raccogliere
συγκρατέω tenere insieme; governare
συγκρίνω collegare; confrontare
σύγκρισις -εως, ή composizione; paragone
συγκρούω battere (le mani); fare scontrare
συγκρύπτω coprire, nascondere
συζάω convivere
σύζυγος -ου, ό, ή coniuge
συκλή -ής, ή fico (*pianta*)
σύκνος -η -ον di fico
σύκον -ου, τό fico (*frutto*)
συκοφάντης -ου, ό sicofante, delatore
συκοφαντία -ας, ή delazione
σύλλαβ devastare
■ συλλαμβάνω radunare; catturare; contribuire; comprendere; soccorrere
Σύλλας, Σύλλα, ό Silla
συλλέγω raccogliere, radunare
■ συμβαίνω accadere; toccare a
συμβάλλω unire; paragonare; comprendere; imbattersi in; M pensare
συμβίωσις -εως, ή convivenza
συμβούλευσις -εως, ή avvertimento
■ συμβουλεύω consigliare
συμβουλή -ής, ή consiglio
συμβουλία -ας, ή delibera
σύμβουλος -ου, ό consigliere
συμμαχώ essere alleati
συμμαχία -ας, ή alleanza
■ σύμμαχος -ον alleato
■ σύμμαχος -ου, ό alleato
σύμμετρος -ον proporzionato; ομοίωμα
σύμμετρος (avv.) proporzionalmente
■ σύμπεπτος, **σύμπεπτος**, **σύμπεπτος** tutto quanto
συμπεριφορά -ās, ή arrendevolezza
συμπλέκω collegare, unire
σύμπλεσις -α -ον (+ gen.) completamente pieno
συμπλέω navigare insieme
σύμπλεσις -α -ων *vedi* **σύμπλεσις** -α -ον
Συμπληγάς, Συμπληγάδος che si scontra insieme; collisione; αι Συμπληγάδες (πέτραι) Siplegadi, *isole all'ingresso del Ponto Eusino*
συμπυκνέω collaborare; combinare

συμπονέω faticare assieme
συμπόσιον -ου, τό simposio
συμπράσσω *vedi* **συμπράττω**
συμπράττω aiutare, assistere, cooperare
σύπτωμα, συμπτώματος, τό avvenimento fortuito, caso; sventura
συμφέρω aiutare; giovare; portare; τό συμφέρον il vantaggio
συμφεύγω fuggire insieme
συμποιτάω frequentare insieme; andare a scuola insieme
■ συμφορά -ās, ή circostanza; *in senso negativo* sciagura
συμφορέω accumulare
συμφράσσω *vedi* **συμφράττω**
συμφράττω stringere, congiungere, serrare
σύμφυτος -ον congenito, innato
συμφωνέω essere d'accordo
συμφωνία -ας, ή accordo
σύμφωνος -ον in accordo
■ σύν (prep. + dat.) con
■ συνάγω mettere insieme, unire
συναγωνίζομαι soccorrere
συναθροίζω raccogliere
συναίρω soccorrere
συνακολουθέω accompagnare
συνακούω sentire insieme
συνακτικός -ή -όν persuasivo
συναλίζω raccogliere; invitare a pranzo
συναναστροφή -ής, ή frequentazione, pratica
συνανατίθημι aiutare a curare
συναπόλλυμι rovinare insieme
συνάπτω attaccare; toccare; unir(si)
συναρμώζω collegare; adattare; costruire
συνδέω legare insieme; M mettersi
συνδιαλέγομαι dialogare
συνδίδωμι aggiungere; cedere
σύνδυο, **οί**, **αί**, **τά** (*indeclinabile*) a due a due
συνέδριον -ου, τό sinedrio, consesso
συνεθίζω abituare
συνείδησις -εως, ή consapevolezza
σύνειμι (σύν + εἶμι) riunirsi con; scontrarsi
■ σύνειμι (σύν + εἶμι) stare con, frequentare, unirsi a
συνεκρέω scorrer via insieme
συνέπομαι accompagnare; obbedire

συνεργός -όν collaboratore
συνέρχομαι riunirsi; convenire, accordarsi; scontrarsi
συνεστίαω banchettare insieme
συνετός -ή -όν intelligente; facile da capire
συνευνάζω far giacere insieme; P giacere insieme
συνέχεια -ας, ή continuità; spessore, consistenza
συνεχής -ές consecutivo; congruo; frequentazione continua; continuità
συνέχω contenere; costituire
συνεχώς (avv.) continuamente
συνήθεια -ας, ή consuetudine
συνήθης -ες abituale, consueto
σύνθετος -ον composto
συνθήκη -ης, ή trattato
■ συνήμι capire
■ συνίστημι mettere insieme, costituire(si); creare; scontrarsi; M unirsi; consistere
συνίστωρ, συνίστορος, ό testimone
σύννους, σύννουν penseroso, serio
σύννοδια -ας, ή viaggio in compagnia; compagnia
συνοικέω convivere
σύνοικος -ον coabitante
σύνολον (τό) (avv.) insomma
συνουσία -ας, ή relazione; compagnia
σύνταξις -εως, ή disposizione
σύντασις -εως, ή sforzo
συντάσσω *vedi* **συντάττω**
συντάττω schierare; (+ inf.) ordinare
συντείνω indirizzare; tendere
συντελέω compiere; celebrare; distruggere; pagare tasse
συντηρέω conservare, mantenere
■ συντίθημι comporre, mettere insieme; M accordarsi; P essere costituito da
σύντομος -ον breve; piccolo
σύντρις, σύντρια a tre a tre
συντρέφω allevare insieme
συντρέχω correre insieme; scontrarsi; incontrarsi; accordarsi
σύντροφος -ον compagno
συντροφάω (+ dat.) fare baldoria con
συντυγχάνω imbattersi; accadere
■ Συράκουσαι -ών, **αί** Siracusa
Συρακούσιος -α -ον siracusano
Συρακόσιος *vedi* **Συρακούσιος**
Συρία -ας, ή Siria

σύριγξ, σύριγγος, ή zampogna
Σύριος -α -ον siro, della Siria
συρράπτω cucire insieme, unire
Σύριος -εως, ή Sirte, *golfo*
σῦς, σός, ό, ή maiale
συσπεύδω aiutare, favorire
συσσίτιον -ου, τό pasto comune
συστέλλω ridurre; raccogliere
σύστημα, συστήματος, τό sistema
■ συστρατεύω compiere una spedizione insieme
■ συστράτηγος -ου, ό comandante collega
συχνάκις (avv.) spesse volte
συχνός -ή -όν frequente; fitto; numeroso
συχνώς (avv.) spesso
σφαγιάζω sgozzare; fare sacrifici
σφάγιον -ου, τό vittima; sacrificio
σφάζω *vedi* **σφάττω**
σφαίρα -ας, ή palla, sfera
■ σφάλω far cadere; M e P vacillare; cadere in rovina
σφάττω sgozzare
σφείς essi, loro stessi
σφενδονάω usare la fionda
σφενδονήτης -ου, ό fromboliere
σφήξ, σφηκός, ό vespa
Σφίγξ, Σφιγγός, ή Sfinge
σφόδρα (avv.) assai; assolutamente
σφοδρός -ά -όν fortissimo
σφραγίζω sigillare
σφραγίς, σφραγίδος, ή sigillo
σφυρόν -ού, τό caviglia
σχεδία -ας, ή zattera
σχεδῖος (avv.) disordinatamente
■ σχεδόν (avv.) quasi, all'incirca
σχῆμα, σχήματος, τό disegno, schema
σχίζω spezzare, scindere, dividere, separare
σχοῖνος -ου, ό corda
σχολάζω avere tempo libero
σχολή -ής, ή tempo libero
σχολή (avv.) lentamente
■ σώζω salvare
■ Σωκράτης -ους, ό Socrate
■ σώμα, σώματος, τό corpo
σωματικός -ή -όν corporeo
σωματοφύλαξ, σωματοφύλακος, ό guardia del corpo
σωρός -ού, ό mucchio
■ σῶς, σῶν salvo
■ σωτήρ, σωτήρος, ό salvatore

- **σωτηρία -ας, ή** salvezza
- σωτήριος -α -ον** salvifico
- σωφρονέω** essere assennato
- σωφρονίζω** rendere assennato
- σωφρόνως** (avv.) assennatamente
- **σωφροσύνη -ης, ή** saggezza
- **σώφρων -ον** saggio

T

- ταγός -οῦ, ὁ** condottiero, capo; signore
- **Ταίναρον -ου, τό** Tenaro, *promontorio del Peloponneso*
  - ταλαιπωρέω** soffrire
  - ταλαιπωρία -ας, ή** sofferenza
  - τάλαντον -ου, τό** talento, *unità di peso equivalente a circa 26 chili*
  - Ταλθύβιος -ου, ὁ** Taltibio, *araldo di Agamennone*
  - τάλλα (τάλλα)** crasi per τὰ ἄλλα
  - ταμίας -ου, ὁ** dispensiere
  - ταμειῶν -ου, τό** magazzino; stanza
  - τάμά** crasi per τὰ ἐμά
  - Τάναις, Τανάϊδος, ὁ** Tanai, *attualmente fiume Don*
  - τάνδρι** crasi per τῶ ἀνδρί
  - **Τάνταλος -ου, ὁ** Tantalo, *padre di Pelope*
  - **τάξις -εως, ή** schieramento, disposizione
  - ταπεινός -ή -όν** umile
  - ταπεινώω** abbassare, umiliare
  - τάπης, τάπητος, ὁ** coperta, drappo
  - Ταραντίνος -η -ον** Tarantino
  - Τάρας, Τάραντος, ὁ** Taranto
  - **ταράσσω** vedi ταράττω
  - **ταράττω** sconvolgere, turbare
  - **ταραχή -ης, ή** disordine, turbamento
  - ταριχεία -ας, ή** salatura; imbalzamazione
  - Ταρκύνιος -ου, ὁ** Tarquinio
  - Τάρταρος -ου, ὁ** Tartaro
  - **τάσσω** vedi τάττω
  - **τάττω** disporre, ordinare
  - ταῦρος -ου, ὁ** toro
  - ταῦτά** crasi per τὰ αὐτά
  - τάφος -ου, ὁ** tomba
  - ταφρεύω** scavare una fossa
  - τάφρος -ου, ή** fosso
  - ταχέως** (avv.) velocemente
  - τάχος -ους, τό** velocità
  - **ταχύς -εἶα -ύ** veloce
  - ταχυτής, ταχυτήτος, ή** velocità
  - ταώς, ταώ, ὁ** pavone
  - **τε** (cong. posposta) e; *correlata* τε ... καί e τε ... τε sia ... sia
  - Τεγέα -ας, ή** Tegea, *città*
  - Τεγεάτης -ου, ὁ** cittadino di Tegea
  - τέγος -ους, τό** tetto; stanza
  - τείνω** tendere
  - Τειρεσίας -ου, ὁ** Tiresia
  - τειχίζω** cingere di mura
  - **τείχος -ους, τό** muro
  - **τεκμαίρω** provare
  - **τεκμήριον -ου, τό** prova
  - **τέκνον -ου, τό** figlio
  - τεκνοποιέω** far figli, generare
  - τεκνώω** generare
  - τέκνωσις -εως, ή** generazione
  - τεκτονικός -ή -όν** costruttivo; *ή τεκτονική* l'architettura
  - τέλειος -α -ον** adulto; compiuto
  - τελειότης, τελειότητος, ή** perfezione
  - τελειώω** compiere, ultimare; M diventare adulto
  - Τελεσίλλη -ης, ή** Telesilla
  - τελευταῖος -α -ον** ultimo
  - **τελευτάω** finire; morire
  - **τελευτή -ης, ή** fine, morte
  - τελέω** compiere, portare a buon fine; spendere
  - Τέλλος -ου, ὁ** Tello
  - τελματιαῖος -α -ον** palustre
  - **τέλος -ους, τό** fine; classe; *in senso avverbale τέλος* alla fine
  - τέμενος -ους, τό** recinto, tempio
  - **τέμνω** tagliare; abbattere
  - **Τέμνη -ῶν, τά** Tempe, *valle della Tessaglia*
  - Τεμπικός -ή -όν** di Tempe
  - τεναγώδης -ες** paludoso
  - τέρας, τέρατος, τό** mostro
  - τέρμα, τέρματος, τό** fine, limite, estremità
  - τέρμων, τέρμονος, ὁ** limite, confine
  - **τέρπω** rallegrare; P essere sazio
  - τέρψις -εως, ή** piacere
  - Τερψιχόρη -ης, ή** Terpsicore
  - τεσσαράκοντα (indeclinabile)** quaranta
  - τέσσαρες (τέτταρες) -α** quattro
  - τεταρταῖος -α -ον** al quarto giorno
  - τέταρτος -η -ον** quarto
  - τετράγωνος -ον** quadrato
  - τετράκις** (avv.) per quattro volte
  - τετρακισχίλιοι -αι -α** quattromila
  - τετρακόσιοι -αι -α** quattrocento
  - τετράπους, τετράποδος, ὁ** quadrupede
  - τετταράκοντα** vedi τεσσαράκοντα
  - τέττις, τέττιγος, ὁ** cicala
  - Τεῦκρος -ου, ὁ** Teucro
  - **τέχνη -ης, ή** arte
  - τεχνίτης -ου, ὁ** artista
  - τέως** (avv. e cong.) frattanto; per un certo tempo; finora; finché
  - Τηθύς -ύος, ή** Teti
  - τήκω** fondere, sciogliere
  - **Τηλέμαχος -ου, ὁ** Telemaco, *figlio di Ulisse*
  - Τηλεφάσσα -ης, ή** Telefassa, *moglie di Agenore*
  - τηλικοῦτος, τηλικαῦτη, τηλικοῦτο(v)** così vecchio; così grande
  - τηλόθεν** (avv.) da lontano
  - τηλόθι** (avv.) lontano
  - τηνικαῦτα** (avv.) a quel tempo
  - Τήνος -ου, ή** Tino, *isola*
  - τηρέω** custodire
  - Τίγρης, Τίγρητος, ὁ** Tigri
  - τιθασός -όν** mansueto, addomesticato
  - τιθασσεντικός -ή -όν** addomesticabile
  - **τίθημι** porre, disporre; fare; rendere, far diventare; M mettere, stabilire
  - Τιθωνός -οῦ, ὁ** Titone
  - **τίκτω** generare
  - τίλλω** spelare; spennare
  - Τίμαιος -ου, ὁ** Timeo, *storico*
  - **τιμάω** onorare
  - **τιμή -ης, ή** onore
  - τίμημα, τιμήματος, τό** tributo d'onore; stima, valore; prezzo
  - **τίμιος -ον** onorevole
  - **τιμωρέω** vendicare; soccorrere, aiutare; M punire
  - **τιμωρία -ας, ή** punizione, vendetta
  - τίνω** pagare, contraccambiare
  - τίποτε** perché?
  - τίς, τί** chi?, che cosa?; *in senso assoluto τί* perché?
  - τις, τι** qualcuno, qualcosa; uno, qualche
  - Τισιφώνη -ης, ή** Tisifone, *una delle Erinni*
  - Τισσαφέρνης -ους, ὁ** Tissaferne
  - **τιτρώσκω** ferire
  - Τιτύς -οῦ, ὁ** Tizio
  - τοιγαροῦν** (avv.) ebbene, appunto per questo
  - τοίνυν** (avv.) dunque, quindi, pertanto
  - τοῖος -α -ον** tale
  - τοιούτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(v)** tale
  - τοιχος -ου, ὁ** muro
  - **τόλμα -ης, ή** audacia, *coraggio*
  - **τολμάω** osare, avere *coraggio*
  - di; sopportare, tollerare
  - **τόλμημα, τολμήματος, τό** atto audace, impresa
  - τολμηρός -ά -όν** audace
  - τοξεύω** lanciare una freccia; colpire
  - τόξον -ου, τό** arco; freccia
  - **τοξότης -ου, ὁ** arciere
  - **τόπος -ου, ὁ** luogo
  - **τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο(v)** così tanto, *σῆ* grande
  - **τόσος -η -ον** tanto grande, tanto
  - **τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε** tanto
  - **τότε** (avv.) allora
  - τουπίσω** crasi per τὸ ὀπίσω
  - τοῦργον (τοῦργον)** crasi per τὸ ἔργον
  - τουτέστι** cioè, vale a dire
  - τραγικός -ή -όν** tragico
  - τραγωδία -ας, ή** tragedia
  - τραγωδοποιός -οῦ, ὁ** tragediografo
  - τράπεζα -ης, ή** tavola
  - **τραῦμα, τραύματος, τό** ferita
  - τραυματίας -ου, ὁ** ferito
  - τράχηλος -ου, ὁ** collo
  - τραχύς -εἶα -ύ** aspro; ruvido; violento
  - τρεῖς, τρία** tre
  - τρέμω** tremare
  - **τρέπω** volgere; impedire
  - **τρέφω** nutrire, allevare
  - **τρέχω** correre
  - τρίαίνα -ης, ή** tridente
  - τριάκοντα (indeclinabile)** trenta
  - τριακόντορος -ου, ή** nave a trenta remi
  - τριακόσιοι -αι, -α** trecento
  - τριβω** logorare
  - τρίγωνος -ον** triangolare; *τὸ τρίγωνον* triangolo
  - τριηραρχέω** comandare una trieme
  - τριήραρχος -ου, ὁ** trierarca
  - **τριήρης -ους, ή** trireme
  - τρικυμία -ας, ή** tempesta
  - Τρινακρία -ας, ή** Trinacria
  - τρίπους, τρίποδος, ὁ** tripode
  - Τριπτόλεμος -ου, ὁ** Trittolemo
  - τρίς** (avv.) tre volte
  - τρισάθλιος -ον** tre volte infelice

τρισακακοδαίμων -ον tre volte sciagurato

τρισχίλιοι -αι -α tremila

τριταίος -α -ον al terzo giorno

τρίτος -η -ον terzo; *in senso avverbiale* (τὸ) τρίτον in terzo luogo

τριχίωμα, τριχώματος, τὸ capigliatura

■ **Τροία -ας, ἡ** Troia

τροπαῖον -ου, τὸ trofeo

τροπή -ης, ἡ fuga

■ **τρόπος -ου, ὁ** modo; carattere

■ **τροφή -ης, ἡ** nutrimento, cibo

τροφός -ου, ἡ nutrice

τροχίζω tormentare alla ruota

τροχός -ου, ὁ ruota

τρυγάω vendemmiare

τρυγών, τρυγόνος, ἡ tortora

τρυπάω forare

τρυφάω vivere tra i piaceri

τρυφή -ης, ἡ piacere; lusso

Τρωγλοδύται -ων, οἱ Trogloditi

Τρωγλοδυτικός -ή -όν trogloditico, dei Trogloditi

Τρωϊκός -ή -όν troiano, di Troia

Τρώς, Τρωός, ὁ Troo, *re di Troia*; troiano

■ **τυγγάνω** (+ gen.) ottenere;

accadere; *con participio predicativo* trovarsi; M ottenere

τύπος -ου, ὁ colpo

τύπτω colpire

τυραννεύω essere tiranno

■ **τυραννίς, τυραννίδος, ἡ** tirannide

■ **τύραννος -ου, ὁ** tiranno

τύρευμα, τυρεύματος, τὸ formaggio

Τύρις -α -ον di Tiro, tиро

Τύρος -ου, ἡ Tiro, città

τυρός -ου, ὁ formaggio

Τυρρηνός -ή -όν tirreno, etrusco

τυφλός -ή -όν cieco

τυφλώω accecare; chiudere;

M chiudersi; P essere accecato;

divenire cieco; essere oscuro

τύφος -ου, ὁ boria, alterigia

τυφώω far inorgogliare; M inorgogliarsi

■ **τύχη -ης, ἡ** sorte

Υ

ύάκινθος -ου, ὁ giacinto; colore del giacinto

ύαινα -ης, ἡ iena

Ύαμπεία -ας, ἡ lampia, una

delle cime del Parnaso

■ **ύβρίζω** offendere; far violenza

■ **ύβρις -εως, ἡ** violenza, tracotanza

ύβριστής -ου, ὁ violento, tracotante

ύγιάζω curare

ύγιαίνω essere in buona salute

■ **ύγίεια -ας, ἡ** salute; Ύγίεια

-ας, ἡ Igea

ύγιής -ές sano

ύγραίνω inumidire

ύγρός -ά -όν umido

ύδρα -ας, ἡ idra, *serpente d'acqua*

ύδρία -ας, ἡ brocca; idria, *misura per liquidi*

■ **ύδωρ, ύδατος, τὸ** acqua

ύει piove

ύετός -ου, ὁ pioggia

■ **ύιός, υἱέος (-ου), ὁ** figlio

ύλακτικός -ή -όν latrante

ύλη -ης, ἡ foresta; legno; materia

ύλήεις, ύλήεσσα, ύλήεν boscoso

ύμεις, ύμῶν voi

ύμέτερος -α -ον vostro

ύμνέω cantare un inno; celebrare con un inno; celebrare; proclamare

ύμνος -ου, ὁ inno

ύπ' vedi ύπό

ύπαιθρος -ον sotto il cielo

ύπακούω obbedire, dar retta

ύπάρχω esserci

ύπασπιστής -ου, ὁ scudiero

ύπατος -η -ον altissimo; eccelso, sommo; estremo

ύπείκω cedere, arrendersi

ύπειμι (ύπό + εἶμι) insinuarsi

ύπειμι (ύπό + εἶμι) stare sotto; esserci

ύπεκτίθεμαι mettere in salvo

ύπένερθε(ν) (avv.) sotto, di sotto

ύπέξειμι sottrarsi; ritirarsi

■ **ύπέρ** (prep. + gen.) sopra, in difesa di; (+ acc.) oltre, al di là

ύπεραίρω sollevare; sorpassare; M inorgogliarsi

ύπεραποθνήσκω morire per qualcuno

ύπερβαίνω oltrepassare, trasgredire; trascurare

ύπερβάλλω sorpassare, eccedere

ύπερβολή -ης, ἡ eccesso

ύπέργειος -ον al di sopra della terra

ύπερδέξιος -ον soprastante

ύπερέχω essere superiore; spor-

gere; vincere

ύπερηφανία -ας, ἡ superbia

ύπερήφανος -ον superbo

ύπέρθεος -ον più che divino

ύπέρεκμαι stare sopra

ύπέρμετρος -ον smisurato

ύπερνικάω stravincere

ύπεροχή -ης, ἡ sommità; eccellenza

ύπερπηδιάω balzare oltre

ύπερπληρώω riempire troppo

ύπερτίθημι metter su; M superare

ύπερφέρω trasportare; superare

ύπερφιλέω amare immensamente

ύπερφυής -ές straordinario, enorme

ύπέρχομαι andare sotto;

penetrare dentro, insinuarsi;

andarsene

ύπεύδιος -ον col cielo sereno; sereno, calmo

ύπεύθυνος -ον responsabile

ύπέχω sottoporre; procurare;

produrre; sostenere

ύπήκοος -οον obbediente; suddito

ύπηνέμιος -ον ventoso

ύπηρεσία -ας, ἡ servizio dei rematori; servizio

ύπηρετέω servire

■ **ύπηρετής -ου, ὁ** servitore; rematore

■ **ύπισχνέομαι** promettere, garantire

■ **ύπνος -ου, ὁ** sonno

■ **ύπό** (prep. + gen.) sotto, da, (+ dat. e acc.) sotto

ύπόγειος -ον sotterraneo

ύποδήμα, ύποδήματος, τὸ calzatura, scarpa

ύποδίδωμι venir meno

ύποδύω abbassarsi; rappresentare; sorreggere, sostenere; sottomettersi

ύπόζωμα, ύποζώματος, τὸ diaframma

ύποκάτω (avv.) sotto

ύποκρίνω spiegare; rispondere;

recitare; fingere

ύποκριτής -ου, ὁ attore; ipocrita

ύπολαμβάνω prendere sopra di sé; invadere; ricevere; assalire; comprendere; ritenere

ύπόληψις -εως, ἡ supposizione

ύπομενητικός -ή -όν sopportabile

■ **ύπομένω** sopportare; aspettare

ύπομνήσκω richiamare alla memoria

ύπομονή -ης, ἡ sopportazione

ύπονοέω sospettare

ύπόνοια -ας, ἡ sospetto

ύποπίμπλημι riempire a poco a poco

ύποπρέως -ον alato

ύπορρέω scorrere sotto; precipitare; insinuarsi

ύποσημαίνω dare il segnale

ύποσκικτιάω saltare

ύπόσπονδος -ον in seguito a un patteggiamento

ύποστρέφω girare indietro, tornare

■ **ύποτίθημι** mettere sotto; supporre; ipotecare; suggerire; M consigliare; P essere presupposto

ύποτυγχάνω prendere la parola; rispondere

ύπουργέω aiutare, assistere

ύποφθέγγομαι cinguettare; gracchiare

ύποψία -ας, ἡ sospetto

ύς, ύός, ὁ, ἡ maiale; scrofa

ύστεραίος -α -ον posteriore, successivo; τῆ δ' ύστεραία (ἡμέρα) il giorno successivo

ύστερέω ritardare; restare pri-

vo; essere inferiore

■ **ύστερος -α -ον** posteriore, successivo

ύφ' vedi ύπό

ύφαιμος -ον sanguinante

ύφαινώ tessere; ordire; costruire, fare

ύφηγεόμαι guidare; spiegare

■ **ύφίτημι** lasciar andare; M cedere; ritirarsi; sottoporsi

ύφίστημι sottoporre (-si); supporre; M resistere; essere

ύφορμάω essere in movimento sotto

ύφορμέω stare all'ancora; insinuarsi

ύψηλός -ή -όν elevato, alto

ύψηλοφοροσύνη -ης, ἡ orgoglio

ύψίκερος -ων dalle alte corna

■ **ύψος -ους, τὸ** altezza

ύψώω innalzare; insuperbire

ύώδης da maiale, rozzo

Φ

Φάβιος -ου, ὁ Fabio

Φαίακες -ων, οἱ Feaci

φαιδρός -ά -όν luminoso

■ **φαίνω** mostrare; M apparire, sembrare

- Φαιστός -οῦ**, ἡ Festo, città di Creta
- **φάλαγξ, φάλαγγος**, ἡ schiera, falange
- Φάλαινα -ης**, ἡ balena
- Φαληρεὺς -έως**, ὁ Falereo
- Φαληροῖ** (avv.) al Falero
- Φάληρον -ου, τό** Falero, porto di Atene
- Φαλίσκοι -ων, οἱ** Falisci, popolazione italica
- **φανερὸς -ᾶ -όν** evidente, manifesto, chiaro
- φανερῶς** (avv.) chiaramente
- φαντασία -ας, ἡ** fantasia
- φάραγξ, φάραγος**, ἡ burrone
- Φαραῶ**, ὁ (*indeclinabile*) faraone
- Φαρισαῖος -ου, ὁ** Fariseo
- **φάρμακον -ου, τό** farmaco; veleno; rimedio
- Φαρνάβαζος -ου, ὁ** Farnabazo
- Φάρος -ου, ἡ** Faro, isola presso Alessandria d'Egitto
- Φαρσάλιος -α -ον** farsalico, di Farsalo
- Φᾶσις, Φάσιδος (Φάσιος)** Fasi, fiume (ὁ) e città (ἡ) della Colchide
- φάσκω** dire spesso
- φάτνη -ης, ἡ** mangiatoia
- φάττα -ης, ἡ** colombo selvatico
- φαῦλος -η -ον** da poco; piccolo; cattivo
- φείδομαι** (+ gen.) risparmiare
- φειδωλὸς -ή -όν** risparmiatore
- Φερεκίδης -ους, ὁ** Fericide
- Φέρης, Φέρητος, ὁ** Ferete
- Φερσεφόνη** vedi Περσεφόνη
- **φέρω** portare; sopportare; produrre; arrecare; M muoversi
- Φερωνία -ας, ἡ** Feronia
- φεῦ** ohimè!
- **φεύγω** fuggire
- φήμη -ης, ἡ** voce, fama
- φημί** dire, parlare; credere
- φθαρτικός -ή -όν** distruttivo, letale
- φθαρτός -ή -όν** perituro
- **φθάνω** fare in tempo a; *transitivo* fare prima di; giungere
- φθέγγομαι** gridare
- φθειρω** distruggere; corrompere
- Φθία -ας, ἡ** Ftia, in Tessaglia
- Φθινόπωρον -ου, τό** autunno
- φθίνω** distrugger(si)
- φθίσις -εως, ἡ** decadimento, logorio
- φθόγγος -ου, ὁ** voce; grido
- φθονερός -ᾶ -όν** invidioso
- **φθονέω** (+ dat.) invidiare; odiare; provare rancore; rifiutare, negare
- **φθόνος -ου, ὁ** invidia
- φθορά -ᾶς, ἡ** distruzione
- φθορεὺς -έως** corruttore; seduttore
- φιλάγαθος -ον** amante del bene
- φιλαθλητής -οῦ, ὁ** amico degli atleti
- φιλανδρος -ον** amante del marito
- φιλανθρωπία -ας, ἡ** filantropia
- φιλόανθρωπος -ον** filantropo
- φιλαργυρία -ας, ἡ** avidità
- φιλάργυρος -ον** avido di denaro
- φίλαρχος -ον** bramoso di dominio
- φίλαυτος -ον** egoista
- φιλέρημος -ον** solitario
- **φιλέω** amare; essere solito
- φιληδονία -ας, ἡ** amore per il piacere
- φιλήδονος -ον** amante del piacere
- φιλήκοος -ον** avido di ascoltare
- φιλητικός -ή -όν** benevolo, amoroso
- **φιλία -ας, ἡ** amicizia; amore
- Φίλιππος -ου, ὁ** Filippo
- φιλόγελως -ων** amante del riso
- φιλογυμναστέω** amare la ginnastica
- φιλόδοξος -ον** ambizioso
- φιλόζωος -ον** amante degli animali
- φιλόκαλος -ον** amante della bellezza
- φιλοκέρδεια -ας, ἡ** avidità
- φιλόλογος -ον** che ama le parole; loquace; erudito
- φιλολοΐδορος -ον** maldicente
- φιλομαχέω** combattere con ardore
- φιλόμουσος -ον** amante della musica
- φιλόμυθος -ον** ciarliero
- φιλονεικέω** gareggiare, lottare
- φιλονεικία -ας, ἡ** litigiosità
- φιλοξενία -ας, ἡ** ospitalità
- φιλόξενος -ον** ospitale
- φιλόπλουτος -ον** amante delle ricchezze
- Φιλοποίμην, Φιλοποίμενος, ὁ** Filopemene
- φιλόπολις -εως** amico della città
- φιλοπονέω** amare il lavoro
- φιλοπονηρία -ας, ἡ** amore per i malvagi
- φιλόπνονος -ον** laborioso
- **φίλος -η -ον** amico; caro
- φιλοσοφέω** filosofare
- **φιλοσοφία -ας, ἡ** filosofia
- **φιλόσοφος -ου, ὁ** filosofo
- φιλοσώματος -ον** amante del corpo
- φιλότεκνος -ον** amante dei figli
- φιλοτεχνία -ας, ἡ** amore per i figli
- φιλότεχνος -ον** ingegnoso
- φιλόφρων -ον** (*gen.* φιλόφρονος) gentile, benevolo
- φιλοφρόνως** (avv.) amichevolmente
- φιλοφροσύνη -ης, ἡ** gentilezza, benevolenza
- Φινεύς -έως, ὁ** Fineo
- φλεγμονή -ῆς, ἡ** infiammazione; vampa di calore; ardore
- **φλέψ, φλεβός, ἡ** vena
- φλογίζω** bruciare, incendiare; P fiammeggiare; splendere; essere bruciato
- **φλόξ, φλογός, ἡ** fiamma
- φλωαρία -ας, ἡ** chiacchiera sciocca
- φοβερός -ᾶ -όν** pauroso
- **φοβέω** spaventare; M temere, avere paura
- **φοβία -ας, ἡ** paura
- **φόβος -ου, ὁ** paura
- Φοινίκη -ης, ἡ** Fenicia
- φοινικίς, φοινικίδος, ἡ** benda di porpora
- φοῖνιξ, φοίνικος, ὁ** porpora; palma; fenice; Φοῖνιξ Fenicio
- φοιτάω (-τέω)** andare su e giù, aggirarsi; camminare, andare
- φονεύω** assassinare, uccidere
- φονικός -ή -όν** omicida (*aggettivo*)
- φόνος -ου, ὁ** omicidio
- φοξός -ή -όν** aguzzo
- φορά -ᾶς, ἡ** trasporto; giro; volta
- φορέω** portare; sopportare
- φόρημα, φορήματος, τό** peso; abito
- φορτίον -ου, τό** peso, carico
- φοράγμα, φράγματος, τό** palizzata, steccato; barriera galleggiante; difesa
- φράσσω (φράττω)** difendere
- φραστικός -ή -όν** espressivo
- φρέαρ, φρέατος, τό** pozzo
- **φρήν, φρενός, ἡ** mente
- Φρίξος -ου, ὁ** Frisso
- **φρονέω** pensare; aver senno; φρονεῖν μέγα essere superbo
- **φρόνημα, φρονήματος, τό** pensiero
- **φρόνησις -εως, ἡ** saggezza
- **φρόνιμος -ον** saggio
- φρονίμως** (avv.) saggiamente
- **φροντίζω** (+ gen.) darsi cura
- φρουρέω** sorvegliare
- φρουρά -ᾶς, ἡ** guardia, sentinella
- φρουρός -οῦ, ὁ** sentinella
- φρύγανον -ου, τό** legna secca
- Φρυγία -ας, ἡ** Frigia
- φυγάς, φυγάδος, ὁ** esule
- **φυγή -ῆς, ἡ** fuga; esilio
- **φυλακή -ῆς, ἡ** guardia; *ασκωδία*; presidio
- φυλακτήριον -ου** τό fortilizio
- φυλακτικός -ή -όν** capace di custodire
- **φύλαξ, φύλακος, ὁ** guardia; custode
- φύλαρχος -ου, ὁ** filarco, *ufficiale ateniese di cavalleria*
- **φυλάσσω** vedi φυλάττω
- **φυλάττω** custodire, sorvegliare; conservare; M (+ acc.) guardarsi da
- φυλή -ῆς, ἡ** tribù
- φύλλον -ου, τό** foglia
- φύλον -ου, τό** tribù, stirpe
- **φύσις -εως, ἡ** natura
- φυτεία -ας, ἡ** piantagione
- φυτόν -οῦ, τό** pianta
- **φύω** generare; M nascere; essere (per natura)
- φώκαινα -ης, ἡ** focena, delfino
- φώκαι -ης, ἡ** foca
- Φωκεὺς -έως, ὁ** abitante della Focide; Φωκῶων (χθών) Focide
- Φωκίς, Φωκίδος** della Focide; ἡ Φωκίς (γῆ) Focide
- Φωκίων, Φωκίωνος, ὁ** Focione
- φωνέω** gridare
- **φωνή -ῆς, ἡ** voce
- **φῶς (φάος), φωτός, τό** luce
- φωτεινός -ή -όν** luminoso
- φωτίζω** illuminare

X

- **χαίρω** (+ dat.) essere contento di
- **Χαιρώνεια -ας, ἡ** Cheronea
- χαίτη -ης, ἡ** chioma, criniera
- χάλαζα -ης, ἡ** grandine
- Χαλδαῖος -ου, ὁ** Caldeo
- **χαλεπός -ή -όν** difficile; *feroce*
- χαλεπῶς** (avv.) difficilmente; severamente

- χαλινός -οῦ, ὁ morso del cavallo, freno
 Χαλκιδεύς -έως, ὁ cittadino di Calcide
 χαλκός -οῦ, ὁ bronzo; denaro
 ■ χαλκοῦς -ῆ -οῦν bronzeo, di bronzo
 χαλκόδων, χαλκόδοντος dai denti di bronzo
 χαμαιῆλος -ον basso; umile
 χάος -ους, τό caos; voragine, abisso
 ■ χαρῆ -ῆς ἡ gioia
 χαράρα -ας, ἡ torrente; burrone
 χαρακτήρ, χαρακτήρος, ὁ marthio, segno; carattere
 ■ χάραξ, χάρακος, ὁ trincea; palo, palizzata
 χαράσσω vedi χαράττω
 χαράττω ferire, lacerare; affilare; incidere; M essere sdegnato
 χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν grazioso; gradevole
 χαρίζομαι compiacere; M essere gradito
 ■ χάρις, χάριτος, ἡ grazia, favore; riconoscenza
 Χάρις, Χάριτος, ἡ Carite, moglie di Efesto; ai Χάριτες Grazie, Cariti
 χαριτήριον -ον, τό l'atto di rendere grazie
 χάσμα, χάσματος, τό baratro
 χαίσιος -η -ον spugnoso; molle
 χεῖλος -εος (-ους), τό labbro
 χεῖματτος essere in tempesta; svenare
 χεῖμαρρος -ον (χεῖμαρρος -ου) che scorre d'inverno; ὁ χεῖμαρρος torrente
 χεῖμαρρός -ῆ -όν invernale; tempestoso
 ■ χεῖμαρρον, χεῖμαρρονος, ὁ inverno; tempesta
 ■ χεῖρ, χεῖρός, ἡ mano; esercito
 χεῖρομητος -ον artificiale, manufatto
 χεῖροποίητος -ον di mano dell'uomo, artificiale
 χεῖροτονέω votare (per alzata di mano)
 χεῖροτονητός -ῆ -όν eletto (per alzata di mano)
 χεῖροτονία -ας, ἡ voto (per alzata di mano)
 χεῖροπία sottomettere; vincere
 Χείρων, Χείρωνος, ὁ Chirone
 χελιδόν, χελιδόνος, ἡ rondine
 Χελωνάτας -α, ὁ Chelonata, pronuntorio in *Elide*
 χελώνη -ης, ἡ testuggine
 χειρσαῖος -α -ον terrestre
 χέω versare
 ■ χήν, χηνός, ὁ oca
 χήρα -ας, ἡ vedova
 χθών, χθονός, ἡ suolo
 χίλιοι -αι -α mille
 Χίλων, Χίλωνος, ὁ Chilone
 Χίμαιρα -ας, ἡ Chimera
 Χίος -α -ον abitante di Chio
 Χίος -ου, ἡ Chio, *isola*
 χιτών, χιτώνος, ὁ chitone
 χιτωνίσκον -ου, τό piccolo chitone
 ■ χιών, χιόνος, ἡ neve
 χλαῖνα -ης; ἡ mantello
 χλαμύς, χλαμύδος, ἡ clamide
 χλανίς, χλανίδος, ἡ mantello
 χλευάζω scherzare; *transitivo* deridere
 χλιαρός -ά -όν tiepido
 χλωρός -ά -όν verde; pallido; fiorente
 χοή -ῆς, ἡ libagione, offerta sacrificale
 χοῖνιξ, χοίνικος, ἡ chenice, misura per solidi di circa un litro
 χονδρώδης -ες cartilaginoso
 χορδή -ῆς, ἡ budello; corda; salsiccia
 χορεία -ας, ἡ girotondo
 χορεύω danzare
 χορηγέω fare il corego; sostenere le spese della regia teatrale
 χορός -οῦ, ὁ danza; coro
 χορτοφόρος -ον produttore/portatore di foraggio
 χοῦς, χούς, ὁ, ἡ bocciale
 ■ χράομαι (+ dat.) usare, servirsi di
 ■ χράω predire; M (+ dat.) interrogare l'oracolo, usare
 χρεία -ας, ἡ massima; necessità
 ■ χρή bisogna, è necessario
 χρήζω desiderare, bramare
 ■ χρήμα, χρήματος, τό cosa; τὰ χρήματα il denaro
 χρηματίζω discutere
 ■ χρήσιμος -η -ον utile
 χρήσις -εως, ἡ uso, familiarità
 χρησμός -οῦ, ὁ oracolo, vaticinio
 χρησμοδέω dare oracoli
 χρηστηριάζω dare oracoli; consultare oracoli
 χρηστήριον -ον, τό oracolo
 χρηστόκαρπος -ον fruttifero
 ■ χρηστός -ῆ -όν utile; buono
 χρηστότης, χρηστότητος, ἡ bontà
 χρίω ungere
 χροά vedi χροιά
 χροιά -ῆς, ἡ pelle; colore
 ■ χρόνος -ου, ὁ tempo; anno
 ■ χρυσίον -ου, τό oro
 Χρυσίππος -ου, ὁ Crisippo
 χρυσόμαλλος -ον dal vello d'oro
 ■ χρυσοῦς -ῆ -οῦν aureo, d'oro
 χρώμα, χρώματος, τό colore
 χύτρα -ας, ἡ pentola
 ζωλεύω zoppicare; essere imperfetto; storpiare; rendere zoppo
 ζωλός -ῆ -όν zoppicante
 ■ χώρα -ας, ἡ regione, paese; territorio, spazio
 ζωρέω fare spazio; allontanarsi, procedere; contendere
 χωρίον -ου, τό villaggio, fortezza
 χωρίς (adv.) separatamente; (prep. impropria + gen.) senza
 χωρισμός -οῦ, ὁ separazione
 χώρος -ου, ὁ spazio, luogo; regione; paese
 Ψ
 ψάλτρια -ας, ἡ suonatrice
 ψέγω rimproverare; biasimare
 ψεδνός -ῆ -όν raro, rado
 ψευδάνωρ, ψευδάνορος, ὁ falso uomo
 ■ ψευδής -ές falso, bugiardo
 ψευδολογέω mentire
 ψευδολόγος -ον falso, bugiardo
 ψευδομαρτυρέω dare falsa testimonianza
 ψευδομαρτυς, ψευδομαρτυρός, ὁ falso testimone
 ψευδοπροφήτης -ου, ὁ falso profeta
 ■ ψεῦδος -ους, τό bugia, menzogna
 ■ ψεδδω ingannare; M mentire
 ψεδστῆς -ου, ὁ bugiardo
 ■ ψηφίζω contare; votare; decidere
 ■ ψηφος -ου, ἡ voto
 ψιλός -ῆ -όν sottile; leggero; soldato armato alla leggera
 ψόγος -ου, ὁ biasimo
 ψοφέω far rumore; bussare
 ψόφος -ου, ὁ rumore
 Ψυρία -ας, ἡ Psiria, *isola*
 ψυχαγωγία -ας, ἡ incantesimo
 ψυχαῖος -α -ον dell'anima
 ■ ψυχή -ῆς, ἡ anima; mente; respiro vitale
 ■ ψύχος -ους, τό freddo (*sostantivo*)
 ■ ψυχρός -ά -όν freddo (*aggettivo*)
 ψύχω raffreddare
 Ω
 ὦ oh!
 Ὠγογία -ας, ἡ Ogegia, *isola*
 ὠδε (adv.) così
 ■ ὠδεῖον -ον, τό odeon
 ■ ὠδή -ῆς, ἡ canto
 ὠδίνω avere le doglie; partorire
 ὠθεῶ spingere; urtare
 Ὠκεανός -οῦ, ὁ Oceano
 ὠκύτης, ὠκύτητος, ἡ celerità, sveltezza
 ὠμός -ῆ -όν crudele
 ὠμος -ου, ὁ spalla, ὄmero
 ὠμότης, ὠμότητος, ἡ crudeltà
 ὠνιος -α -ον venale; τὰ ὠνια merci
 ὠόν -οῦ, τό uovo
 ὠρα -ας, ἡ cura, attenzione
 ὠρα -ας, ἡ stagione; ora
 ὠραῖος -α -ον maturo; bello
 ■ ὠς (adv.) come; (cong. causale) siccome; (cong. consecutiva) che; (cong. finale) affinché, per
 ὠσαύτως (adv.) allo stesso modo
 ὠσμός -οῦ, ὁ spinta, impulso
 ὠσπερ (adv.) come
 ■ ὠστε (cong. consecutiva) così
 ■ ὠφέλεια -ας, ἡ aiuto; giovamento
 ■ ὠφελέω soccorrere, aiutare; giovare
 ὠφέλημα, ὠφελήματος, τό vedi ὠφέλεια
 ■ ὠφέλιμος -ον utile, vantaggioso
 ὠχρία impallidire
 ὠχρος -ου, ὁ pallore; ocro